

MOHÁCSI HIRLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Előfizetési ára:

Negyedévre 1 pengő 60 fillér.

Száma: 16 fillér.

Szerkesztőségi 88, kiadóhivatali telefon sz. 67.

Emberi Jogok Ligája.

Szinte csodálatos az az együttérzés, — amely percek alatt látható jelenségeket is nyújt — amit a most letartóztatásba került kommunista vezérekkel szemben tanúsítottak egyesek. A rendőrség telefonján többen is felszólaltak és kérték, hogy ne statáriális bíróság elé állítsák őket, az Emberi Jogok Ligája elnöke pedig nem sajnálta a fáradságot Bécsből Budapestre utazni, hogy a magyar igazságügyminiszternél ugyanezen cél érdekében intervenáljon.

Megdöbbenünk egy pillanatra: Micsoda földalatti kezek, eszmei együttérzések, együvértartozások lehetnek, amelyek ily hamar jelentkeznek és közvetítenek, érdeklődnek, eljárnak az eszmétársak érdekében.

Kommunisták? Legyünk objektívek és mondjuk azt, hogy politikailag joga van a kommunistának is elveiért harcolni, próbáljuk a mult minden tiltakozása ellenére, a parlamenti pince minden emberi jogot és érzést kicsufoló és el nem felejtett kínzásai dacára is elhinni, hogy a kommunisták ideális államot akarnak, hogy az emberiséget boldoggá akarják tenni, hogy megszüntetik a társadalmi és vagyoni különbségeket s az emberből embert alkotnak s ha mindezt sikerült elhinni, akkor kérdezzük meg önmagunktól, a közbenjáróktól, az elfogottaktól hogy robbanásokkal, gyárak, munkahelyek elpusztításával, pékek kirabolásával s bizonyára burzsujvér árán és azon keresztül érhető csak el ez a földi boldogság?

Miért kell egy ideális eszme érdekében gyilkolni, miért kell emberhulla hegyeken keresztül keresni a tisztultabb világot s ezek után elhíhetjük-e nekik, hogy jót, szépet akarnak, hogy az

emberi boldogság a törekvésük?

Az Emberi Jogok Ligája csodálatosképen nem mozdult meg a mexikói katolikus üldözésekor, amikor nem statáriális bíróságok — ahol mégis csak törvénytudó bírák ítéleznek — hanem az utcán egyszerű revolverlövésekkel szolgáltatott igazságot a maguk felfogása szerint ezreknek, amikor papok, apácák hullái fedték az utca kövezetét, amikor az emberek ott nem merték keresztényeknek, katolikusnak vallanimagukat, mertezért gyilkolt járt. Az Emberi Jogok Ligája nem mozdult meg a szovjet terror vértengerének láttára nem tiltakozott emberek százezreinek meggyilkolásáért, nem ment el az elnök ur tiltakozni [az embertelenségek ellen és nem ment megkérni, hogy legalább is statáriális bíróság elé állítsák a szerencsétleneket, mert az is jobb a GPU orvgyilkosságainál.

Csódatos, hogy az emberi jogokat hogyan lehet így és másképen értelmezni. Jog, ha az eszmétárs gyárak elpusztítására készült és nem az, ha embereket minden ok nélkül ölnek meg.

Egy ilyen Emberi Jogok Ligája gyönyörű munkát végezhetne világszerte, ha annak vezetői, tagjai az emberi jogokat százszázalékosan fognák fel, ha nem szorítkoznának csak egyes politikai hitvallásokra. Milyen felemelő tudat lenne, ha az országok és bírák fölött ott állana egy fórum, amely csak az embert, az embereket védi, de teszi azt a szó legteljesebb értelmében.

Ilyen liga előtt kalapot emelnék, ha azonban valaki ennek a sokat szenvedett országnak még megmaradt javait akarja elpusztítani, annak megbüntetését bízzák csak a független magyar bíróságra.

Villamos tűzjelző sziréna megvásárlását határozták el a tűzoltók.

A Mohácsi Önkéntes Tűzoltóegylet közgyűlése. Tűzoltók jutalmazása.

Vasárnap délelőtt fél 11 órakor Schmidt Lajos elnökle alatt tartotta meg rendes közgyűlést a Mohácsi Önkéntes Tűzoltóegylet.

Az elnök megnyitójában kegyeletes szavakkal parentálta el Márton János volt segédtsiztet, Herger Alajos volt pénztárost, mohácsi Német Lipótot, aki hosszú éveken át elnöke s egyik alapítója volt az egyesületnek, a vármezei szövetség részéről Koszits Kamillt és Réh Györgyöt s végül az országos szövetség részéről Breuer Szilárdot. Elhárította a közgyűlés, hogy az elhunytak családját, illetve a szövetségeket jegyzőkönyvi kivonattal értesíti a kegyeletes megemlékezésről.

Ezután Schmidt Lajos elnök a testület működéséről beszélt. Az adminisztrációs és a gyakorlati része a testületnek a legteljesebb harmoniában működött együtt és csak a legnagyobb elismeréssel lehet megemlékezni a teljesített lelkes munkáról. Köszönetet mond ezért a parancsnokságnak, a tisztikarnak és a tagoknak.

Bánovits József főparancsnok olvasta fel ezután a jelentését, amelyben örömmel emlékszik meg, hogy az elmúlt évben csak 6 jelentéktelen tüzeset volt, nagyobb kár egyiknél sem volt.

A testület 365 készütségi szolgálatot tartott, 362 esetben adott tűzorségi szolgálatot, moziba, cirkuszba, stb. Gyors felkészülési gyakorlat hat volt.

A jelentés ezután a tűzjelző sziréna hiányáról és fontosságáról emlékezett meg, amelynek megvétele ajánlja. A sziréna a tűztornyon nyerne elhelyezést és a tűzjelzést gyorsra és hathatósra tenné. Ebben az ügyben a parancsnokság a várost megkereste.

Felemlíti a jelentés, hogy a kért, tűzoltósági célokat szolgáló motorikus kutakat még mindig nem építették meg, bár a város közgyűlése kettőt már megszavazott.

Indítványozza a főparancsnok, hogy a várost keresse meg a közgyűlés a Délbaranyai Banktól a Pécsi féle vendéglőig terjedő utszakasz, valamint az Arany János utca uttestének megépité-

sére. Kérje meg a város képviselőtestületét három motorikus közkut furatására, mert esetleges nagyobb tüzek esetén ezek hiánya óriási károkat okozna.

Pakusz Károly pénztáros olvasta fel ezután a zárszámadási adatokat. A testület a legnagyobb takarékosággal gazdálkodott az elmúlt évben és sikerült is 1342 P 93 fillér megtakarítást elérni. A zárszámadás egyébként 18.238 P 90 fillér bevétel mellett 16.895 P 92 fillér kiadást mutat. A jövő évi költségvetés a takarékosági elv szemellett tartásával 17.609 P 52 fillért irányzott elő a kiadásokra.

A közgyűlés ezután határozott a tűzjelző sziréna megvásárlása ügyében, amely 1000 P kiadást jelent.

A tárgysorozat következő pontja Rüll Béla dr. alapítványa kamatainak szétosztása volt, amelyből a következő tűzoltók kaptak jutalmat 5—10 P összegben: Besenyi Mihály, Benczenleiter Péter, Bánovits Sándor, Stettner Gáspár, Makai János, Grain András, Puppí Dezső, Grószinger Jakab és Bárácz Miklós kocsi. Bánovits Sándor a részére adott jutalmat a legénységi rendelkezési alap javára adományozta.

Visy Pál korelnöksége alatt a tisztújítás következett, amelynek során közfelkiáltással egyhangulag a következő tisztikart választották meg: **Elnök:** Schmidt Lajos, **alelnök:** Erős József, **titkár:** vitéz Marosy Gyula, **II. titkár:** Nickmann Ferenc, **pénztáros:** Pakusz Károly, **orvos:** dr. Rüll János, **főparancsnok:** Bánovits József, **alparancsnok:** Bánovits Sándor, **Szertáros és lakatya parancsnok:** Rubint L. Ferenc. **Választmány:** dr. Beck Alajos, Bán András, Brand Ede, Dobzsay Máttyás, Ehrenfeld Antal, Éva László, Fridrich Oszkár, Halász Péter, Jahoda Ede, vitéz Kürtösy Máttyás, Leovits János, Lipokatics János, dr. Margitay Lajos, Menczinger József, dr. mohácsi Német Kálmán, Pavkovic Fülöp, Petrovics Károly, Schmidt Károly, dr. Schmidt Miklós, Stollár Ferenc, vitéz Szőnyi Alajos, Visy Pál, **Pótlagok:** Strancinger Sándor, Lehmann Lajos, Nagy Ferenc, Ro-

senthal Lajos. *Számvizsgáló bizottság*: Papp József, Schuller József, Steidl Antal, Zdillár György.

Bánovits József főparancsnok a közgyűlés színe előtt az elnök kezébe letette az esküt. Schmidt Lajos elnök indítványára meg a közgyűlés lelkésznek Kápolnai Zsigmond dr. esperes-plébánost választotta meg s ezzel véget ért.

«Az eszmék tiszta lobogója . . .»

Rockefeller, a 94 esztendő s petroleumkirály, újévkor, mikor az öt üdvözlőket fogadta válszul igen rövid s rockefelleri szémszögből vagy talán pénzszerényből nézve a dolgokat bizonyára igen nagy igazságot mondott azzal, hogy: «Isten felettünk van s a világon nincs semmi baj.» Bár úgy vélem, hogy ami a bajt illeti vagyunk egynéhányan, akik nem osztjuk teljesen a véleményét, de Mohácsra vonatkozólag úgy látom mégis talált a megállapítása, mert ime — félre bánat, félre bú — gazdasági válság, rozsdakár, hóguta s egyéb apró kellemtelenségek — előkerültek ismét a csatabárdok s hangos harcaizajtól visszhangzanak a mohácsi helyi sajtó berkei.

Hogy úgy ne járjak, mint tavaly egy ízben, amikor egy tárnyilagos közbeszólásomra és megállapításomra az azóta Istenben való rendíthetetlen és a Városi Pártban való megrendült hittel Szentlőrincre költözött Keinrath Zsiga barátom nagyon felháborodott, kénytelen vagyok előre igazolni magamat arra, vonatkozólag, hogy mely okok készítetnek újból arra a merészségre, hogy a két helyi sajtóorganum viládjába beleszóljak. Pro primo: a harcteret megfelelő távoból nézem s így nyugodtabban bírálhatom meg a hely-

zetet; pro secundo: — Isten látja lelkemet — egyáltalában nem haragszom Beck Alajos ügyvéd urra, őt ugyiszként csak közéleti tevékenységéből ismerem s így ennek bírálataba is zavaró melléktekinet nélkül nyugodt lelkiismerettel bocsátkozhatom végül pedig az általa «mostanában» kézbevevett «eszmei harcok tiszta lobogójára» én már akkor tisztelletem, bizalommal és várakozással tekintettem, amikor Ő még a lobogó árnyéktól is elfutott, amit szükség esetén, előtte teljesen megbízható egyénékkel (jelenlegi főkorteseinek egyik-másika) igazolhatók. Epen ennek «az eszmei harci lobogónak» a tisztelete készlet arra, hogy alábbi nézeteimet s megállapításaimat a helyi politikára vonatkozólag megtegyem, annál is inkább, mert az itt tapasztalható kóros jelenségek ugylátszik nem csak Mohácsra lokalizálódnak, hanem az országban több helyütt is mutatkoznak s így az «Országos Független Kisgazdapárt» fejlődését és kialakulását is nagy mértékben befolyásolhatják.

A «Dunavidék» vasárnapi vezércikkében keményen támadja a kerület jelenlegi képviselőjét, mert «támogatója volt egy különösen pazarló, könnyelmű kormányzati rendszernek», mely «nemcsak a nemzet jövedelmét tékozolta el», de «a haszontalan sőt káros célokra elköltött külföldi kölcsönökkel — melyeket törleszteni nem tudunk — aláásta a nemzeti vagyont és kockára tette a nemzet becsületét.» Az önzetlen meggyőződésből fakadó véleményét a legnagyobb tisztelettel honoráló ember lévén, már csak azért is számszázalékos igazságnak fogadom el a «Dunavidék» megállapításait, egyben ezennel bocsánatot kérek a «Mohácsi Hirlaptól», hogy ezt az ő nézetével és felfogásával talán ellentétben az ő vendéglátó hasábjain teszem. De . . . ha jól emlékszem, ezek az égbeki-

áltó bűnök nem a legutóbbi választások előtti hetekben történtek, hanem 9 esztendő alatt, amely hosszu idő alatt Beck ügyvéd ur nem is «vak», hanem nagyon is nyíltszemű támadója és követője volt e rendszernek s abban a bizonyos «nemzeti vagyont aláásó» munkában nem is közönséges napszamos, hanem lelkes és szorgalmas előmunkás volt és azt a bizonyos «nemzeti becsületet» is nagy buzgalommal rakta ama bizonyos «kockára.» Ami pedig a lobogó «eszmei harcainak tisztaságát» illeti, itt aztán tényleg beválik az a régi tanács, hogy: si tacuisses philosophus mansisses. Mert a lehető legenyhébb kifejezéssel élve «a következzelenség szügyenérzetének» kicsoda abszolút hiányában kell szenvedni annak a politikusnak, aki «ezt» a lobogót magasra meri emelni s titkos, tiszta, korruptiómentes választást mer követelni, akkor amikor éveken keresztül szívellelkelkel dolgozó vezérkari főnöke volt azoknak a választásoknak, amelyekben — a saját új pártja megállapítása szerint is — minden volt, csak a fentebb említett követelések nem. S hogy merészelt terörmentes választást követelni az, aki ha személyében nem is egyedül felelős, de mindenesetre bent volt abban a vezérkarban amely a választást megelőző éjjel csendőrökkel fogdosztatta össze az ellenpárt vezetőembereit?

S itt szabad legyen egy rövid lélekzétvételre bekapcsolodnunk az «országos politikába», amelyre vonatkozólag ugyan a «Dunavidék» azt ajánlja, hogy erről lap-társának „jobb hallgatni.” Mostanában többször felbukkan a hír egyes fővárosi lapokban, hogy Stranyovszky volt államtitkár belép a „Független kisgazdapártba”. (tévedések elkerülése végett, nem vicclapokról van szó . . .) Hát ilyen módon fog kialakulni az az „új rendszer új emberekkel”, amelyet Eckhardt Tibor oly meg-

győző módon követel? Hát eleendő az «új emberek» közé való besorozáshoz az, ha a mult kárhözvontott rendszerének egyik legexponáltabb faktora félével bukása után kiáll a porondra s azzal az indokolással szögödik a titkos választójog követelői közé, hogy beismeri, hogy «nem rendelkezett a jövőbelátás szükséges képességeivel.» Gouverner c est prévoir. S ez az ur uralkodott anélkül, hogy előlátott volna. Maga is beismeri De vajjon azzal, hogy új pártba lép be, megszerzi ezt a képességet? Bizonyára nemde vezetőszerere való jutása annál valószínűbb, mert azokat a képességeit, amelyeknek segítségével a vezetőszerepre való hivatottság legfontosabb kritériuma, a «prevoir» nélkül is olyan pozícióit foglalhat el, — bizonyára magával viszi új pártállásába is. — Gaal Gaszton ugyan kijelentette egyik beszédében, hogy nem a személy, hanem az eszme a fontos, az eszméket azonban gyarló embereknek kell realizálni s ha ezek közé nagyszámban furakodnak a mult rendszer betegségből hirtelen kigyógyultak, nagyon féltő, hogy sok csak szimulálja a gyógyultat, — hogy háborus kifejezéssel éljek — egy jó gránátbiztos beosztás pl. mandátum — reményében nagyon sok a «bacillushordozó» aki az eszmét a régi betegséggel fertőzi meg. Nagyon találó és helytálló Pethő Sándornak a «Magyarságban» irt az a megállapítása, hogy «elkerülhetetlen, hogy új férfiak, friss erők jöjjenek, olyan pártok és egyének, amelyeket és akiket a következzelenség szügyene és a mult sulya legkevésbé sem veszélyez. Már pedig engedje meg a «Dunavidék» de ezek szerint is Beck ügyvéd ur nem képviselheti az «új embert és friss erőt» s ha «az eszmei harcok tiszta lobogóját» a hozzá hasonlók fogják tulnyomó részben magasán lobogtatni, akkor a «Független

TÁRGA

A tekintetes ur, az agár és Ajnhorn.

[Irtta: Nyáry László.

(Folytatás.)

Mehetett volna Mihály bátyánk sokfelé, jó darabig huzhatta volna az atyafiságnál, ellegyeskedhetett volna s régi cimboráknál, ha bevette vón' a gyomra, hogy majd kinézik valahonnét, vagy ha tudott volna a legzaddázkodott ur tempóihoz. Mert az ilyen esett ember olyan, mint a megbomlott óra: Magának hazudik legtöbbit. Addig hetvenkedik, míg a végén megköszöni, ha csöszkéve jut neki.

Mihály bácsi még előbb gondolkodott. Mi lesz a Buksival? Ajnhornnak több szíve volt, sem hogy megmondta volna, hogy bizony lejárt már a Buksi ideje is. Csak a híre régi, ma már akármelyik süldő nyulacska lefőzi. De Mihály bácsi ezzel nem

törődött már. Bucsuzott, elindult. Ő maga sem tudta hova.

— Tekintetes ur! — mondta Ajnhorn — alig van tán hetven forint a zsebemben, hova menne ezzel a nagyvilágba? . . . Maradjon . . .

— Hát Ajnhorn fiam, mi vagy te, varázsló? Nem is gondoltam, hogy hetven forint van a zsebemben . . . És te tudtad? Bitangja! . . .

Mihály bácsi úgy indult, mintha agárárzni indult volna. Egy kicsit fáradtnak érezte magát, amikor a kengyelbe lépett, de mikor fennült a nyeregben, akár estig is elűzte volna a nyulat. Hanem a Buksi, annak már nem izlett a séta. Nehezen cipelte már azt a tizenkét esztendejét.

Untalan pityergősre készülő nap volt. Az udvaron az eperfáról lekotorta már a lombot a vénülő idő, a kapu előtt a jegenyéken rosszkedvű köd tollázkodott. Egy öreg cseléd káromkodott volna, amikor kitérta a kaput, de már nem érdemes azt se'. Mit érti azt a vörös zsidó . . .

Mikor pedig Mihály bátyánk

nagy indulatosan kilépett, azt gondolta magában Ajnhorn a jámbor, hogy majd megegyezik magával. A kapuban állt alázatosan, görbén, mosolyogva, de illedelmesen. Buksi kedvetlenül baktatott gazdája után.

— Ne vágj olyan savanyu pófát — szidta Mihály bátyánk Ajnhornat.

— Ha majd én hatvannyolc esztendő s koromban úgy ülöm meg a lovat, mint a tekintetes ur, akkor majd én is nevetni fogok — mondta.

Pedig már a ló is az övé volt. . . Ajnhorn, a jámbor várta őket vissza egész nap . . . Délután esni kezdett. De csak nem jöttek haza.

Ezestelé lucskosan, sárosan beállt az agár. Egyenest a kanapéra, Ajnhorn a világért sem bántotta, kergette volna le. Csak úgy magában gondolta, hogy uri . . . ember ez a kutya, ni csak kanapén fekszik, ott, ahol ő még sohasem feküdt. Mikor már öreg este lett, Ajnhorn a jámbor kérdezgette a Buksit, hogy hol marad ennyi idejig a tekintetes ur. Késő este pedig

beállított egy juhász ember a karagát mellől. A lovat vezette haza, amin elment Mihály bátyánk.

. . . — a tekintetes urunk, nyulat hajtott a gát mentén a Buksival. Vitte ám a levelet a tapsifüles: Ambár, hogy erősen biztatta a mi urunk, a Buksi csak kocogott a nyul után urbáriamosan. A gémes kut mellett, a vályu alatt szundikált az én kis bundásom, a Füles. Ahogy a lódobogást hallja, fölzsizsen, megrázza bundáját s uccu a nyul után ü is! . . . Mí' akkó' tudtam, hogy nem jó dolog fog ebből kikerekedni . . . A kis böcstelen állatja, alig iramodik kettőt, hát nem lefűlte a nyulat. Mire a Buksi odaért, ü már végzett a tapsifülessel. Hát a baj möglett . . . Paraszt ne ártsa magát az urak dögába, ha mingyárt kutya is. Gyün ám a tekintetes ur. Dült a hab a ló körmirül is. Aszongya haragosan nekem: Kigyulmedé ez a pumi? Ez a fertelmes, mondok én, e' mán igen . . . Aszongya mit kér érte? . . . Én-e? Hát kutyát árulok én? Hogy még én kérjek

Kiszgazdapárt sem lesz az a párt, amely a Pethő Sándor által felállított közvéleményeknek megfelel. Végül pedig, hogy letompítsam az opportunisták állandó mentőrévét, azt a bizonyos Bismarck féle mondást, hogy «csak az ökör következetes», elismerem ugyan, hogy minden kinek joga van felfogását revideálni, viszont nem nagyon hiszek a hirtelen megtért politikai Paulusok őszinteségében és nem fogadom el, hogy minden politikai következetlenséget be lehet borítani annak a Bismarck féle ökörnek fátyol helyett használt bőrével, mert ez vastagnak lehet ugyan elég vastag, de nem elég nagy ahoz, hogy a ló láb ki ne látszék alóla.

Dr. Bencze Jenő.

Mivan Mohácson és — mi nincs Baján?

A mohácsiaknak meg van az a hibájuk, hogy városunkkal szegyenkedni szoktak. Végig mennek az utcán és mert mindennap itt vannak, mindennap végigjárják ugyanazon utcákat csak a hibákat látják meg s nem veszik észre, amit mi már igen sokszor hangsúlyozottan megírtunk, hogy

ez a város az utóbbi években szinte rohamosan fejlődött s ha adósságaink terhe nehéz is, ez mindig eszünkbe kell, hogy jusson.

Példa erre azon idegenek nyilatkozata, akik itt megfordulnak, de a héten írásban is példát kaptunk, amennyiben Baja bácska című bajai lap itt járt munkatársa irt igen meleg sorokat lapjában a fenti cím alatt.

Mindjárt a bevezetőjében, ahol „Nemzeti nagylétünk nagy temetőjéről” emlékezik meg így ir lapírtásunk:

„... mindenhez inkább hasonlít, mint temetőhöz, mert még a mai rossz viszonyok mellett is

a mi tekintetes urunktól ezért a kuvaszért valamit. Böcsületes, igaz cselédje voltam én a tekintetes urnak amióta megvagyok. De nem annyi a, mondja a tekintetes ur, mert, hogy igen zádkányos kedviben volt, gyün is nekem a lóval, hogy letapos, ha az árát nem mondom meg... Mondok, há'szen nekem megér egy pár fejelés csimát a bitang, ha éppen ugy számí'juk... Erre a tekintetes ur a zsebébe nyul, id'ád egy csomó pénzt, tenger sok bankót. Hetven forint volt, nem köllött... Ne lefecseljen kend, az a dög az enyém. Felkötí kend tüstént oda né, arra a kutyémre! Mondja a tekintetes ur. Én mög: Hát juhász vónék én, nem pedig pecér... De nem tréfált a mi tekintetes urunk egy szikrát sem. A Füles ott lóg most is a kutyémén. Hogy az uri jószágot, a tekintetes urnak az agarát ugy csúffá tevő a paraszt. Én azér' sajnálom... Haj! A tekintetes urnak na'on pogánykedve volt.

— De hát hol marad ilyen soká?

— Hol marad? Hát nincs itt-

feltűnő élenkség mutatkozik, nemcsak dunai kikötőjében, ha nem az utcákon is

A szép izléses paloták egész sora díszíti a tágas utcákat, sok helyen kényelmes aszfaltjárda teszi könnyűvé a járást.

A cikk például igen érdekesen emlékezik meg, hogy Baján ismeretlen az emeletes vizimalom, amit itt megtalált.

A legnagyobb dicséret azonban a II. Lajos Múzeum kapta s onnan indul ki a cikkiró, hogy — ki gondolná tényleg ezt — Baján nincs múzeum.

„Az ottani polgári iskola azóta nyugalomba ment igazgatója kezdte meg évekkal ezelőtt a muzeális anyagok gyűjtését s ma már

igen értékes, látványosság számba menő muzeális anyag áll a közönség részére.

Felsorolja ezután a múzeumban láttottakat, mindenhol a legnagyobb elismeréssel adózva a látottak felett. Külön is kiemel egyes érdekességeket s aztán elismeréssel emlékezik meg dr. Oltványi István rendőrtanácsosról, aki „minden idegennek felhívja a múzeumba figyelmét s maga is készségesen szolgál felvilágosításokkal.”

Ezután a cikk felveti a Baján létesítendő múzeum eszméjét s mintának állítja oda a mohácsi megszervezését.

A magunk részéről örömmel vesszük lapírtásunk elismerő sorait. Brand Ede igazgató is megérdemli, hogy a csendes visszavonultságban, ugyszólván elzárkózva végzett nagyjértékű munkája a nyilvánosság által is elismertessék.

— Kötelező gyorsírás tanítás. A kultuszminiszter rendeletet adott ki, hogy a középiskolák IV. és V. osztályában a gyorsírást mint kötelező tantárgyat tanítsák. Ennek bevezetésével a latin, görög, illetve német, francia órákat csökkentik.

hon? Nekem aszonta, ne tátsam a szám, vezessem haza a lovat, ü megyen gyalog az agárral. Gondultam is, be fura gyalog agarászni. A gát mentén a füzes felé indultak. A Buksit szölongatta, mer' nem igen akart a lú mellől tágitani. Itthol lehetnének azutálul régen.

Emberek indultak Mihály bátyánk után, a gát mentén lefelé, fölfelé. Ajnhorn a jámbor szalagált legelül, meg vissza, jöit ment, jajveszékelt, tépte a szakálát, azt a vöröset, hogy hova lett a tekintetes ur?

Keresték a füzesben is egész éjszaka, reggelig...

Faluzó vásárosok jöttek az országoton; azok, akik ismerték, mesélték, hogy Mihály tekintetes urat a negyedik falu határában látták, kalap, kabát nélkül az országoton. Olyan volt, mintha retentő sokat ivott volna és egyre csak azt hajtogatta, hogy ő most világgá megy...

(Vége.)

Egyetek magyar gyümölcsöt!

A váratlanul ránszakadt osztrák vámháború újból meggyőz bennünket arról, hogy az emberiségből kivesszett az évszázados kapcsolatokon nyugvó, barátságosan elmélyült jószomszédi viszony. Bár minden nemzet érzi a gazdasági elzárkózás átkát, mégis mintha valamely természetfeletti varázs hatása alatt állna, nem törekszenek a gazdasági kiegészülés útjait kiépíteni, hanem az adok-veszek-törvényének kigunyolásával arra törekednek, hogy saját terményeiket ráerőszakolván a szomszédra, attól lehetőleg minél kevesebb árut vegyenek át. Ezt a visszás állapot különösen súlyosan érzi a magyar nép, amely mezőgazdasági terményeinek feleslegével csak a külföldi piacokon tud boldogulni, amely piacok pedig ma — éppen a két legközvetlenebb szomszéd, a cseh és az osztrák elzárkózás miatt — számára elvesztek.

Azok az intézkedések, amelyekkel a kormányhatóságok, a Nemzeti Bank és a Kiviteli Intézet, arra törekedtek, hogy az osztrák határzár következtében piacainkon visszamaradt zöldség- és gyümölcsmennyiségek más külföldi államokba, főként Németországba, Svájcba és Lengyelországba szállíttassanak, késelem nélkül éreztették hatásukat. Gyümölcs- és zöldségtermelő piacainkon higgadtan ítélték meg a beállott súlyos változást. Kezdetünk, átérve a helyzet komolyságát, messzemenőleg sejtett a kereskedelmi szerződésen kívüli állapot árromboló hatását még áldozatok árán is megakadályozni és a piacra vitt árukat nagyobb tömegekben való felvétele által törekedett a magasabb nemzeti szempontból reá-háruló köteleseknek megfelelni. Így az osztrák vámsorompó lezárása gyümölcs- és zöldségtermékeink piaci árának kialakulásánál csak egészen mérsékeltet éreztette közvetlen hatását.

A vámháboru kihatása azonban nemcsak a termelő és a kereskedő összefogásán, hanem egyúttal a fogyasztóközönség belátásán, fegyelmességén és támogatásán dől el. Most, amikor a belföldi árak a fogyasztók szempontjából igen kedvezően alakulnak, a millióból összetevődő fogyasztóközönségnek is ismerenie és tudnia kell azt a kötelesekét, amellyel hazájának a gazdasági harcban tartozik. A gyorsan romló friss gyümölcsöt nem lehet elraktározni, mert az gyors fogyasztásra vár és ezért az ország jövője szempontjából nem felesleges az a figyelmeztetés, hogy törekedjünk minél több friss gyümölcsöt és friss zöldséget fogyasztani és ebből az olcsó árúból most minél nagyobb mennyiséget téli eltarításra eltenni. Most, amikor a buzatermésből csak gyenge eredményt várhatunk, most, amikor a bort eladni nem lehet s amidőn az állatértékesítés is a külföldi nagymérvű elzárkózása következtében a legnagyobb nehézségekbe ütközik, a magyar földnek egyik leg-

nagyobb kincse a gyümölcs és zöldség. Ha ez elvesz, úgy a jövő télen a normális bevétel kiesése következtében még nagyobb szükség, még fokozottabb munkanélküliség fenyeget. Ezért hazafias kötelességünk azokat a káros tüneteket, amelyek az osztrák magatartása következtében a zöldség- és gyümölcsértékesítés terén beállhatnak, — elhárítani.

A külföldi államok: Franciaország, Olaszország, Németország, de főként az amerikai államok fejenkénti gyümölcsfogyasztása messze meghaladja a magyar lakosság gyümölcsfogyasztását. Ezen országok lakosságának napi étkezésében már évek óta egyre fokozottabb mértékben nyer szerepet a friss gyümölcs és friss zöldség. A külföldiek már reggelijök összeállításánál helyet biztosítanak a gyümölcsnek, mely a meleg nyári hónapokban nemcsak üdítőleg és frissítőleg hat az emberi szervezetre, hanem a legegészségesebb és a legfontosabb vitaminokban igen gazdag táplálék, mely a higiénikusan és ésszerűen táplálkozó ember asztaláról sohasem hiányozhatik. A gyümölcs magas tápértékénél fogva mindig a legolcsóbb élelmiszer. A gyümölcs nem csemege, amely csak a jobb módúak asztalán szerepelhet. At kell mennie a közudalba annak a gondolatnak, hogy a gyümölcs a népelelmezés egyik igen fontos tényezője, amelyből egészségének fenntartása érdekében mindenkinek minél többször és minél többet kell fogyasztania.

Az osztrák-magyar vámháboru komoly óráiban, amikor önfegyelmességünkön és öntudatos magatartásunkon mulik, hogy a helyzet gyors és a magyar érdeket szolgáló kibontakozáshoz hozzájáruljunk, egyetlen jelszóval fordulhatunk a magyar fogyasztóközönséghez: **Egyetek magyar gyümölcsöt!** Belföldi gyümölcsfogyasztásunk öntudatos felfokozása fél győzelmet jelent a remélhetőleg rövid ideig tartó vámháboruban!

—————

SZINHÁZ.

Pénteken, 22-én a „Leányvásár” került előadásra. A színt, élenkséget a szereplők vitték a darabba. Paxi Teri, Deák Lőrinc, Szabó Ernő, Huszthy Róbert, Eöry Gizi, Aszalay Bözske, Soór, Ray és Kőszegi játéka érdemel dicséretet.

Szombaton, 23-án „Angyalt vettem feleségül” c. énekes vígjáték ment. E darab hű tükröt mutatva a mai „beteg” kornak. Nem igen tartozott a „fehér” darabok közé. Paxi Teri a menyből alaszalt angyal szerepet adta kitűnően, aki lejött a földre „elkarhozni”, Méltó partnere volt Deák és Soór. Igen bájos jelenés volt Mészáros Agi szobalányja. Szabó, Józsa, Aszalay, Huszthy, Kőszegi is hozzájárult a sikerhez.

Vasárnap, 24-én a „Csókos regiment” c. operett került színre telt ház előtt. Valódi békebeli huszáros darab sok táncsal, dal-

lal, melyben Szabó Ernő volt ezuttal is az attrakció. Humoros játékaival most is a legnagyobb sikert aratta. Józsa Irma igen temperamentumos kis bécsi asszonyka volt. Eöry, Soór, Huszthy, Aszalay Kőszegi, Ray, Fehér, Ertsey és Jeney is sikerrel adták szerepüket.

Hétjón és kedden Hans Müller „Fehér ló” című énekes tancos revüoperettjét mutatták be telt ház előtt. Az operett valóban meg is érdemelte az érdeklődést, mert úgy a meséje, mint a kedves bécsi muzsikája szép és élvezetes. A darab kiállítása — vidéki viszonylatban — szintén sikerültnek mondható. A színészek játéka is csak elismeréssel szólhatunk, csak az a kár, hogy kétértelmű mókáikkal a karzat színpátiáját keresték. Deák Lőrinc énekes szerepében is bemutatta tudását. Paxy Teri és Eöry Gizi a szokott jól játszottak. Huszthy Róbert és Szabó Ernő kiforrott művészetüket csillogtatták. A császár szerepében Soór Jenő igyekezett élethű lenni, azonban ez csak részben sikerült. Kőszegi Géza, Józsa Irma, Ertsey Barna és Mészáros Ági játéka érdemel még dicséretet és elismerést.

Szerdan, 27-én a „Cigánybáró” c. regényes nagy operett került színre Laurisín Lajos a m. kir. Operaház kiváló művészeinek fel-léptével. Zsufolt ház volt kíváncsi Laurisínra, aki művészetével a legnagyobb sikert aratta. Ének-művésze kifinomult, amelyet emelt kitűnő játéka. Teljes volt az összhang közte és a mohácsi színészek játéka között. Paxy Teri és Bogáné cigányszerepükbe egész énjüket vitték bele és így a Laurisín—Paxy—Bogáné trió tudása legjavát nyújtotta, ami nem egyszer eredményezett nyíltszínű tapst. Mellettük a Aszalay, Györi, Deák, Szabó és Kőszegi szerepelték sikerrel. A toborzót Havly Ida és Budai Éva táncolták.

Csütörtökön, 28-án Sudermann: Becsület c. színműve ment. Deák Lőrinc és Mikes Béla ezuttal is kitűnő drámai erőnek bizonyultak. Szabó Ernő komoly szerepben is sikert aratott. A kisebb szerepekben Tihanyi, Aszalay, Eöry, Mészáros, Fehér, Soór, Ray, Huszthy, Bodó, Ercsey és Jeney váltak ki.

— Egyházi hír. **Virág** Ferenc megyéspüspök **Wolf** József nagyváradi segédlelkésszt Závodra rendelte ki adminisztrátornak, helyébe **Oszkay** Lajos ujmisés segédlelkész került.

— **Kinevezés.** A pécsi kir. pénzügyigazgató a pénzügyminiszter felhatalmazása alapján **Dants** Sámuel pénzügyőri szemlést főszelelésszé nevezte ki.

— **Orvosi hír.** **Dr. Bernhausen** Raichle Péter orvos Mohácsra telepedett le s orvosi rendelőjét Király ut 11. sz. alatt megnyitotta. Rendel délelőtt 9—12 és délután 3—5 óráig,

— **Halálozás.** **Léhn** János Montenuovo horceg uradalmi erdésze életének 59-ik évében Pécsen f. hó 28-án meghalt. Az elhunyt 30 évig volt az uradalom szolgálatában s buzgó munkásságáért megbecsülést szerzett. Halála mély részvétet keltett Németbólyban s a környéken, ahol az elhunytat ismerték és becsülték. Temetése szombaton délután volt Németbólyon, ahol sokan kísérték utolsó útjára.

— **Vitézi várományos esküje.** Vitéz **Balogh** Ferenc lányoskó lakos f. hó 24-én tette le, mint vitézi várományos az esküt. Az ünnepi avatás későbbben lesz Budapesten.

— **Surányi Miklós Mohácsra.** A szombat esti hajóval Mohácsra érkezett **Surányi** Miklós az ismert író, aki innen másnap reggel Harkányra utazott, hogy egy értekezleten résztvegyen.

— **Névváltoztatás.** A belügyminiszter megengedte, hogy **Szeitlén** Sándor mohácsi járásbíró-sági díjok családi nevét **Szelesre** változtassa.

— **Az ipartestületi reform végrehajtása.** Az Országos Kézműves Testület ülést tartott, amelyen azzal a miniszteri rendelettel tervezettel foglalkoztak, amely az ipartestületek reformját készíti elő. A gyűlésen megjelentek alaposan megtárgyalták a tervezetet s észrevételeiket írásban közlik a kormányval.

— **Strandolók kérése.** A strandfürdőt nemrégiben megajándékozták egy u. n. trambulinnal. A fürdőzők azon része, kik szeretnek ugrálni természetesen örömmel fogadták ezt az újítást. Ez öröm azonban nem tartott soká, mert az ugródeszka eltörtött. Vége a trambulinnak. Most ott áll árván, elhagyottan. Hogy mikor lesz rajta új ugródeszka, nem tudni? Éppen ez a strandolók kérése, hogy az illetékesek hassanak oda, hogy ott minél előbb új deszka kerüljön. Az egész nem oly nagy dolog és könnyen keresztül vihető, nem kíván nagy áldozatot.

— **Előléptetések a tűzoltók-nál.** A Mohácsi Önkéntes Tűzoltóegylet parancsnoksága **Puppi** Dezsőt szakaszparancsnoknak **Grein** Ferencet pedig rajparancsnoknak léptette elő. Mindketten a testület régi buzgó tagjai s eddigi törekvő és lelkes működésük méltó elismerése az előléptetés.

— **Aki haragszik annak nincs igaza...** A Dunavidék legutóbbi számában közel másfél oldalon foglalkozik velünk. Olyan hangon azonban, hogy ezen az uton semmi kedvünk sincs követni. A magunk részéről a vezércikk egyes kitételei, valamint az egész sértő hangja miatt sajtóperet indítottunk. Ha nincs is kedvünk velük vitába szállni, le kell röviden szegezünk a következőket: Nem cáfolták meg semmivel sem, hogy a gazdának kudarcral végződött. A zsoldos kifejezést megkísérelték kicsavarni, már pedig a mi cikkünk értelme világos volt: Azt kifogásoltuk a közérdek nevében, hogy valaki lapot indítson, annak kiadó tulajdonosságát saját nevével jegyeztesse s abban a lapban az ő pénzén dicsérik személyét és politikai képességét.

Elhallgatták teljesen azt a megállapításunkat, hogy valamikor sorozatos hazugságon fogtuk őket s ezt a dolgot még mindig nem tisztázták. Ami pedig a szerkesztőnk „respektábilis jövedelmét nyújtó” állami engedélyét illeti, sajnos ma már egyáltalában nem respektábilis ez a jövedelem, de különben is ez egyszer megint valótlanságot mondtak, mert azt még akkor kapta, amikor a lap szerkesztői kötelekébe sem tartozott.

— **A Mohácsi Sokacok Magyar Olvasóköre,** a Mohácsi Polgárok Olvasóköre és a Mohácsi Földmivesek Olvasóköre vezetősége ezuton felhívja tagjait, valamint a többi érdeklődő földmiveseket, hogy saját érdekükben mult 1931. évi adókönyvüket magukkal hozva ma, vasárnap délután 3 órakor a fenti körök helyiségében jelenjenek meg.

— **Topálovicsot a jövő héten** viszik Pécsre. **Topálovics** Janos ellen a keddi napon fogaratosították az őrizetbevétel s azóta rendőr vigyáz a szobájára. A városban elterjedt újabb öngyilkossági kísérletek mint értesülünk, nem igazak. A rendőrség már egy ízben kihallgatta **Topálovicsot**, aki azt állítja, hogy a hiányzó összeget 100—200 pengős tételekben sikkasztotta el, tagadta azonban, hogy a szőlőre törlesztette ezen összegeket. Értetülésünk szerint az egyik sebe még nem gyógyult be s ezért újabb kihallgatására és Pécsre való szállítására csak a jövő hét elején kerül a sor.

— **Eltemette a föld.** F. hó 24-én **Keiber** Miklós 21 éves hercegszabari születésű, **Weint-hoffer** György mohácsi fuvarozó kocsisa földért ment a földbányába. Munka közben az esők által alamosott földtömeg a kocsisra esett s maga alá temette. A kórházba szállították, azonban oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy már megmeneni nem lehetett. Az eljárás megindult, hogy terhel-e valakit felelősség?

— **15 ezer pengőt** kapott a város. Mohács város a forgalmi-adó alaplól segélyt kért. A kérelem indoklásul felhozta, hogy a forgalmiadóból származó jövedelme megcsappant, azonban a kiadások megmaradtak. Félő, hogy a jövedelem elmaradása nehézségeket okoz a városnak s a külföldi tartozások kamatait sem tudja megfizetni. A pénzügyminiszter értesítette a várost, hogy 15 ezer pengős segélyt utalt ki amely összeg a héten meg is érkezett.

— **A veszélyes utak jelzése.** A kereskedelmi miniszter rendeletet adott ki, hogy a törvényhatósági utakon feltűnő módon jelöljék meg a veszélyes utrészeket és helyeket.

— **Sötétség a Tompa Mihály utcában.** A mult héten néhány-szor megtörtént, hogy a Tompa Mihály utcát csak a Hold tette világossá, amaz ellenére, hogy a többi utcákon égett a villany. Máskor megtörtént az, hogy csak jó késéssel gyújtották meg a villanyokat. Mi ennek az oka? Mi nem keressük az okokat, hanem felhívjuk az illetékeseket, hogy vizsgálják meg itt a vezetőket.

— **Epe- és májbetegségek**nél, epekő és sárgaság eseteiben a természetes „**Ferenc József**” keserűviz a hasi szervek működését élénkebb tevéke ységre serkenti. Klinikai tapasztalatok igazolják, hogy az otthoni ivókúra különösen hatásos, ha a **Ferenc József** vizet kevés forró vízzel keverve, reggel éhgyomorrra isszuk. A **Ferenc József** keserűviz gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

— **Zongorahangoló specialista** **BINGOLD** Mohács, Kazinczi u. 7.

— **A Magyar Rokkantsegélyző és Nyugdíjgyulek** mohácsi 25. sz. fiókja július hó 31-án, vasárnap délután 3 órakor a Tóth-féle vendéglőben levő egyleti helyiségében választmányi ülést tart. A tárgysorozat fontosságára való tekintettel a választmányi tagok minél nagyobb számban való megjelenését kéri az elnökség.

— **Braziliából Mohácsra.** Az elmúlt napokban új orvos telepedett le Mohácsra, dr. **Bernhausen Raichle** Péter, aki valamikor mint medikus sokszor nyaralt Mohácsra a Porgányi családnál. Dr. B. Raichle orvosi diplomájának megszerzése után a budapesti Vörös Kereszt Kórházban, majd a Szt István kórházban működött s azután Braziliába ment, ahol éveken át egy szanatorium vezető orvosa volt. Kitűnő dolga volt ott, egy időben mohácsi barátait is hívta oda, később azonban elfogta a honvágy és azután kezébe vette a vándorbotot s visszatért Magyarországra. Így került aztán Mohácsra s telepedett le.

— **A magasabb megyei állások betöltése.** A kormány újabban rendeletet adott ki, hogy a magasabb megyei állásokat ezental a belügyminiszter engedélyével lehet csak betölteni. A kormányrendelet kimondja, hogy a miniszter a megüresedett magasabb állásokat szüneteltetheti és az üresedésben levő állásban dotáció erejéig megfelelő számú közigazgatási gyakornoki állás betöltését rendelheti el. A rendelettel a kormány az a célja, hogy néhány száz diplomás fiatal ember álláshoz juthasson.

— **Betörőt fogtak el Dunaszekcsőn.** A dunaszekcsői csendőrség veszedelmes betörőt fogott el, **Mészáros** Mihály temesvári születésű budapesti illetőségű sóffőr személyében. Mészáros az utóbbi időben sorozatos betöréseket követett el, amelyek után Mohácsra majd Bajára szökött, ahol bicikliket lopott és értékesített. Az elfogott betörőt a pécsi ügyészséghez kísérték.

— **Talált tárgyak.** Találtott egy darab feher-fekete gyapju retekül. Igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrségen.

— **A gyomor-fájás,** gyomor-nyomás, beisárpangás, nagyfokú erjedés, rossz emésztés, feher nyelv, kabultság, fülzúgás, halvány arcszín, kedvetlenség a természetes „**Ferenc József**” keserűviz használata által sok esetben elmúlik.

— **Újszi divatlapok** megérkeztek és kaphatók **Fridrich Oszkár** könyv-, zenemű- és papirkereskedésében, Mohács.

— **Hamis pénzek a Dunántulon.** Az újabb időben majd minden héten hamispénzt szolgáltatnak be a Nemzeti Bankba. A Dunántulon jól szervezett hamispénz gyártó banda működik, amely elég sikerült utáztatokat hoz forgalomba. A hatóságok a legnagyobb eréllyel nyomoznak a banda után.

— **Ahol megszünt az autóforgalom.** Jugoszláviában napok óta állanak az autók, mert nincs benzin. A magas vámvédelem folytán, amelyet most életbeléptettek nem lehet behozni a benzint s pár napra rá az összes autóknak meg kellett állni. Ennél a dolognál azonban a folyton élesedő vámharcnak is meg kellene állni egy pillanatra, mert hiszen ennek fokozásával egyszer elérjük azt, hogy semmi behozatal, tehát semmi kivitel sem lesz egyik országban sem. A gyűlölet politikájának meg kell szűnnie s helyébe a kölcsönös megértésnek s a helyes gazdasági politikának kell jönnie.

— **A termés bejelentése.** A földmívelési miniszter magához rendelte az ország összes vármegyei gazdasági felügyelőit, akiket utasított, hogy jövő héten a termés eredményről pontos jelentést tegyenek s egyben írják össze azokat a károkat, amelyek a gazdákat gaboazroszda, vagy más okból érték.

— **A külföldi kölcsön rangsorbiztosítáa.** Ismeretes, hogy a város közgyűlése úgy határozott, hogy a külföldi kölcsön rangsorbiztosítására kért nyilatkozatot nem írja alá, mert eddig a törlesztéseket rendszeresen fizette s ezt teszi a jövőben is. A határozatot a pénzügyminiszterium visszaadta azzal, hogy a kért nyilatkozatot meg kell adni, mert annak idején ilyen megállapodás jött létre a kölcsönnyújtó bankokkal. Az ügy most ismét a város közgyűlése elé fog kerülni.

— **Elvitték a butorberendezést.** *Brukner* Mátvásné Puhl Erzsébet mohácsi lakos feljelentést tett, hogy míg lakásáról távol volt apja id. *Puhl* Menyhért és testvér bátyja behatoltak álkuccsal lakásába s a butor berendezés legnagyobb részét elvitték. A feljelentő szerint az elvitt tárgyak anyai örökségét képezik és azt jogtalanul vitték el. A bűnvádi eljárás megindult.

— **Kávéeért gépeket.** Braziliában annyi a kávé, hogy mozdonyok fűtésére is használták, hogy az árakat tarthassák. Az elzárkózás politikája mindjobban érezte itt is a hatását s így jött rá Brazília, hogy a kávéeért akar vásárolni. Magyarországtól gépeket kér kávé ellenében s a tárgyalások ily irányban már folyamatban is vannak. Így lesz majd a kávéból gép s talán ezen az uton más országokkal is meg lehet állapodni.

— **A termelők rabszolgabére.** Az angol miniszterelnök cikket irt az általános gazdasági válságról s rámutat, hogy a válság 1924-ben kezdődött, amikor olcsóbbodási folyamat indult meg. A jólét — a miniszterelnök szerint — akkor indul meg, ha olyan áremelkedés lesz, amely a mai ráfizetéses termelésnek megfelelő hasznot juttat. Ezért az

angolok azon dolgoznak, hogy a lehetséges eszközökkel igyekeznek azon termékek árát emelni, amelyek azok termelője ráfizet. Kimondja egyben a cikk, hogy nem szabad olyan áruk részére vámvédelmet nyújtani, amelyek termelése életképtelen, vagy túl költséges. Jó lenne ezeket a szavakat idehaza is megszívlelni.

— **A Bánkúti 1201 sikere.** A gabona rozsa által okozott károk folytán a termelők összehasonlításokat tettek a különféle búzák között. Az összehasonlítások igazolták a „Bánkúti 1201” búzához fűzött reményeket, amely búzafajta nagyszerűen ellenállt a gabonaroszdnak. Ez a búzafajta most is 10—11 mm-ás eredményeket ért el, míg a gabonaroszda által elpusztított búzában alig 1—2 métermázsa eredmények voltak. Általában a jobb fajták között is kitűnt a Bánkúti 1201-es s így minden körülmény mellett szól, hogy a gazdák ennek a termelésére térjenek át. Ugy értesülünk, hogy a vetőmag akciót a vármegyében teljesen ebből a búzából folytatják le s így remény van arra, hogy a jövő évben már nagyobb területek lesznek ezzel a búzával bevetve.

— **Hullát fogtak ki a Dunából.** F. hó 27-én délután 5 órakor a sokak révnél 60 év körüli munkás kinézésű férfihullát fogtak ki. Körülbelül 8 napig lehegett a vízben. Személyazonosságát nem tudták megállapítani. A hullaházba szállították.

— **Anyakönyvi bejegyzések szerint 1932. évi július hó 22-től 1932. évi július hó 31-ig. Születések:** Gószovics Mária, Vudi Mária Magdolna, Szajkó Etelka, Horváth Katalin, Fischer Verona Ibolyka. **Házasságkötések:** nem volt. **Halálozások:** Jóhrend Irén 8 éves, Tatai András 80 éves, Schneider Károly 75 éves, Dexler Károly 53 éves, Bali Miklós 84 éves, Kummer István 19 éves, Illés Pál 53 éves, Köblí Ádám 21 éves, özv. Hajósovics Györgyné 83 éves, Harczai Sándorné 66 éves, özv. Pick Dánielné 78 éves, Mudlicz Jánosné 78 éves. Ismeretlen férfihulla a Dunából kifogva 55—60 év körül.

—————

A tejtermékek pasztörözése.

Nemrégiben Budapesten jártam s egy mellékutcán sétálva egy pálinkás butikát láttam. Aki valamikor békeidőben Pesten járt, az bizonyára visszaemlékszik azokra a tipikus pesti sarkoltokra, amelyeken pálinkás és rumosüvegek, párolgó tea volt ráfestve s hirdette, hogy itt az alkohol legerősebbje kapható. Tele is voltak ezek a boltok mindig s hogy mennyire üzlet lehetett, bizonyítja az, hogy folyton szaporodtak.

A most meglátott pálinkás bolt azért tűnt fel, mert csak ezt az egyet láttam. Majd minden negyedik-ötödik házban tejivó, nagyon sok tejüzlet s a lépten-nyomon kiabáló tejpropaganda hatásának, vagy talán másnak is tudható be, hogy ezzel a tejivók állandóan látogattak.

A tejivó egy kis kávéház lett már, ahol a tejterméken kívül tojásételeket is kapni és ujság, előkényei kiszolgálás várja a belépőket.

A tej erő, egészség, élet, — hirdetik a plakátok. A tejjállalatok minden eszközzel felhívják az emberek figyelmét a tejtermékek fogyasztására, egészséges voltára s azok az emberek, akik nemrégiben talán alkohollal hűtötték szomjukat, most egy pohár teje, egy joghurt térnek be a tejivóba.

Mindez pedig azért íródott le, mert a multkor beszéltem a Mohácsi Kisgazdák Tejszövetkezeté igazgatójával, akitől megtudtam, amit Mohácson sokan nem tudnak, hogy a tejszövetkezet ma már minden tejtermékét pasztörözve adja ki a közönségnek.

Mi a pasztörözés? Ezt sem tudják sokan s azért külön ismertetem. A tej t. i. melegágya a baktériumoknak. A bacillusok már régen felismerték a tej tápláló értékét és nagyon szeretik. Minden bacillus szívesen megy bele a tejbe s ott hihetetlen módon elszaporodik. Mindenki tudja, hogy a gümökóros tehát meg lehet kapni a gümökórt, de ugyan így meglehet kapni a kolerával, sárlachal, tifusszal fertőzött tejtől ezeket a betegségeket is. Ez ellen az emberek a tej felforralásával védekeztek s védekeznek, mert a forrás alatt ezek a baktériumok elpusztulnak. Igen ám, de ugyanakkor elpusztul a tej legértékesebb része: a vitamin, amelyről kiderült az utóbbi időkben, hogy az emberi egészség fenntartására nélkülözhetetlen.

Ezt oldja meg a pasztörözés, amely tulajdonképpen a tej felhevítése 80 C fokra, amely hőfokon 10—20 percig tartják a tejet s ez idő alatt a baktériumok elpusztulnak, anélkül azonban, hogy a tejben levő vitaminokat is elpusztították volna. A pasztörözött tej kellemes nyersízű s így a nyerstejet kedvelők szívesen fogyasztják, mert tudják, hogy a tej nyers állapotban a legértékesebb, a legtáplálóbb.

A tejjel azonban mégcsak védekezhetünk valahogyan a baktériumok ellen pasztörözés nélkül is forralással, azonban a többi tejtermékeknél teljesen kivagyunk téve az esetleges fertőzésnek, mert hiszen sem a tejszint, sem a tejjől, sem pedig a vaját nem forralhatjuk előbb fel, mielőtt elfogyasztjuk.

Itt jelentkezik legjobban a Mohácsi Kisgazdák Tejszövetkezeté pasztörözésének közegészségügyi óriási jelentősége, mert mindezen termékeit pasztörözve adja el. Ezzel aztán megvédi a fogyasztót attól, hogy a gazda családjában volt esetleges betegséget megkapja a tejterméken keresztül.

Egy környékbeli magasrangú gazdasztisz, aki szakember a tejkérdésben, mondotta, hogy a mohácsiak nem tudják eléggé megbecsülni a tejszövetkezet pasztöröző gépét, amelynek jelentősége megfizethetetlen a tejtermékek fogyasztásánál. Már pedig a tejtermékek fogyasztása csak emelkedhet. Amint Buda-

pesten kiszorultak a pálinkás butikok és elszaporodtak a tejivók, így lesz ez lassan nálunk is. A tejfogyasztás csak emelkedhet, mert ennél egészségesebb, jobb táplálék nincs!

B. E.

SPORT.

Mult számunkban röviden hírt adtunk arról, hogy az MTE tárgyalásokat folytatott két juzoszláviai mérkőzés leköltésére. Mult vasárnap levelet hozott a posta az MTE-nek, melyben a jugoszláviai egyesület elfogadta az MTE feltételeit és szívesen vendégül is látja, de nem augusztus folyamán, hanem szeptemberben. Tehát csak a terminus körül vannak bajok. A jugoszlávok levelükben megírták, hogy a mohácsi csapat részére beutazási engedélyt kell kérniük a belügyminisztertől, ami legalább is egy hónapot vesz igénybe, így szeptembert ajánlották a mohácsiaknak. A vezetőség még nem döntött ebben a kérdésben. Először is megvárják míg a szövetség kisorsolja az őszi bajnok mérkőzéseket, azután döntenek ebben az ügyben. Ha lesz megfelelő terminus, úgy eleget is tesznek a meghívásnak, ha nem úgy közönytelt utasítják vissza, esetleg kérik ezen meghívás fenntartását megfelelőbb időre. Minden esetre jó volna, ha az MTE lejátshatná ez a mérkőzést — persze jól felkészülve — mert így ismertté lenne a csapat és ez jó alkalom volna több meghívás teljesítésére. Hiszen még nem is olyan régen a mohácsi futballisták sokszor jártak Eszékre és környékére, hogy elismerést szerezzenek a mohácsi futballnak, miért ne tehetnének ezt most is meg? Ez a tura különben mint kirándulás is igen szép lenne, mert hiszen a mostani fiatal futballisták közül azon a vidéken senki sem járt még. Akár létre jön a tura, akár nem, mindenesetre megbecsülése ez a mohácsi futballnak. Ha létre jön, akkor elvárjuk a futballistáinktól, hogy kötelességüknek becsülettel tegyenek eleget.

A pécsi alosztályi csapatai megszorodtak, ugyanis a Nagymányoki SE is benevezett a bajnokságba, sőt a Pécsi TE is kilátásba helyezte nevezését.

Szerkesztői üzenetek.

G. B. Nem foglalkozunk velük. Mi megteszük az észrevételeinket, megmondjuk az igazat, aztán pont. Nem érdekel a válaszuk.

Felolós szerkesztő:

BÁN ANDRÁS.

Laptulajdonos és kiadó:

FRIDRICH OSZKÁR.

Piaci árak: a szerdal heti piacom

Uj-Buza	— —	12.— P
Ó Zab	— —	12.— P
Rozs uj	— —	8.— P
Arpa őszl uj	— —	10.— P
Tengeri m.	— —	17.— P
Bab	— —	10.— P

NYILTTÉR

(Az ezen rovathon foglaltakért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.)

Özv. Léhn Jánosné sz.
Derka Anna mint az elhunytján mélyen lesújtott neje, fia Léhn János és az összes rokonság nevében fájdalomtól megtörve jelenti, hogy a szeretett jó férj, édes apa és rokon

Léhn János
hercegi uradalmi erdész

folyó hó 28-án délelőtt 9 órakor, életének 59-ik és boldog házasságának 33-ik évében Pécsen, hol gyógyulást keresett, az Urban csendesen elhunyt.

Szeretett halottunk földi maradványait folyó hó 30-án délután fél 3 órakor fogjuk az ág. ev. hitvallás szerint beszenteltetni és a németbolyi temetőben örök nyugalomra helyezni.

Németboly, 1932. évi július hó 28.

Nyugodjék békecségen!

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik felejthetetlen kis hugunk elhunytja alkalmából részvétüket fejezték ki — továbbá azon kedves szülőknek és iskolás gyermekeknek, kik eltávozott kedvesünknek sírját a szeretet virágaival elhalmozták; hogy ezáltal is fájdalmunkat enyhítsék — ismételten köszönetünk nyílvánítjuk.

Mohács, 1932. július hó 17.

Dózsa Béla és testvérei.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik Istenben boldogult nagybátyánk

Schneider Károly

elhalálása alkalmából velünk való együttérzésüknek s részvétüknek kifejezést adtak, ezuton is köszönetet mondunk.

A gyászoló család.

Hirdetmény.

Somberek község
leközelebbi

országos állat- és kirakodó vásárját

1932. évi augusztus hó 8. (nyolc) napján tartja meg.

Somberek, 1932. július hó 26.

Előljáráóság.

1 uccai szoba, konyha, mellékhelyiségekkel kiadó.

Felsődunator 7.

Családi ház

3 szoba, fürdőszoba, vízvezetékkel, három éves gyümölcsös-kerttel

eladó. Cím a kiadó-hivatalban és a Bán tőzsdében.

Élelmiszer üzletmegnyitás!

Horthy Miklós ut 23. sz. (Szívós-féle házban)

élelmiszer üzletet

nyitottam. Üzletemben állandóan tej és tejtermékek, pasztörözött tej és jégbe hűtött Yoghurt, friss zöldség, főzelék és mindennemű élelmiszer kaphatók. Kívánatra mindent házhoz szállítok. Szíves pártfogást kér

Ábrahám Istvánné.

A város központjában egy emeletes ujonnan épült

CSALÁDI LAKÓHÁZ eladó.

Bővebbet a Kiadóban.

Fával égetett legjobb minőségű

mész

Kapható:

SCHMIDT-féle téglagyárban

Eszéki-országban.

Kilencvenezer tifuszbacilust

talált Budapest tisztii főorvosa

egy köbcentiméter tejben!

Aki egészségét, életét szereti

csak pasztörözött tejet, tefölt, vaját fogyaszt,

mert a pasztörözés megöli a bakteriumokat.

Mohácson csak

Mohácsi Kisgazdák Tejszövetkezetében

kapható.

KÜLÖNAJÁNLAT.

Utaltam a gyár magyarországi képviselőjének Alföldi Emil, Budapest VII, Peterduzza 4. (Posta-átvitelképzési számla 43078) P 1.—aki Önnek egy 12 db kiváló minőségű GEO. W. HUGHES gyártmányú angol író tollat tartalmazó (6 AJUSTO, 2 csodálatos rozsdamentes és 4 másfajta) mintadobozkát küld.

Minden kézhez minden írásmódhoz van alkalmas

GEO. W. HUGHES

toll

És ezen kellemesen síkló tollakkal minden kéz művésziesebb, vonzóbb, jellegzetesebb írást produkál.

Angol gyártmány

MINDEN VALÓDI TOLLON : CÉGÜNK : GEO. W. HUGHES

Kapható: **FRIDRICH OSZKÁR**

könyv- és papírkereskedésében MOHÁCS.

Fridrich Oszkár könyvnyomdája, Mohács.

A mohácsi csata emlékére emelendő Fogadalmi Templom építő bizottsága.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A mohácsi csata emlékére emelendő Fogadalmi Templom építőbizottsága a mohácsi Széchenyi téren építendő fogadalmi templom vasbeton munkáinak biztosítására írásbeli

versenyárgyalást hirdet.

Ajánlat csakis a kiirt munkákra együttesen tehető. A szabályszerűen kiállított, pecséttel lezárt és

„Ajánlat a mohácsi Fogadalmi Templom vasbeton munkáira“ felírásu borítékban elhelyezett ajánlatok legkésőbb 1932. évi augusztus hó 15-én d. e. 11-ig a mohácsi r. k. plébánia hivatalnál nyújtandók be, személyesen vagy postán.

Az ajánlatok ugyanott azonnal nyilvánosan felfognak bontatni. Az ajánlatokkal egyidejűleg a vállalati összeg 3% a bántépénzül — leteendő a szokásos formában. A megbízott vállalkozó köteles ezt a bántépénz — munka kezdetén — 5%-ig kiegészíteni.

Elkészve érkezett, távirati, kijavított vagy utóajánlatok figyelmen kívül hagyatnak.

Az építőbizottság fenntartja magának a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közül szabadon választhasson.

Ajánlatok csakis a kiadott költségvetési úrlapon adhatók be, melybe az egységárak számokkal és betűkkel kiíradók.

Költségvetési úrlapok a tervezéssel megbízott Arkay Bertalan műépítész irodájában: Budapest I. Városmajor utca 54. 8 és 14 óra között egy pengőért, a tervmásolatok pedig előállítási áron átvehető személyesen vagy postán. Ugyanott adatnak meg esetleg kívánt felvilágosítások is.

Csak olyan vállalkozók pályázhatnak, akik hasonló munkát már végeztek és ezt igazolják.

Mohács, 1932. évi július hó 28-án.

Mohácsi csata emlékére emelendő Fogadalmi Templom építőbizottsága.

Kápolnai Zsigmond dr. esperesplébános, elnök.

Margitay Lajos dr. polgármester, társelnök.